

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs Primvs. De natura, multiplicitate, & effectibus unionis beneficialis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

SECTIO SECUNDA

De unione, dismembratione, divisione, alteratione, suppressione, extinctione beneficiorum.

CAPUT PRIMUM.

DE VNIONE.

PARAGRAPHVS I.

De natura, multiplicitate, & effectibus unionis beneficialis.

Questio 877. Quinam sint textus in iure, & quinam AA. de unione beneficiorum ex professo speciatim tractarint?

Respondeo ad primum: Nullum quidem extare in iure Canonico titulum de unione Ecclesiarum, seu beneficiorum. Azor, p. 2. l. 6. c. 28. ad initium. Plura tamen de ea statuisse Clementem V. in Clem. ult. de reb. Eccl. non alien. occasione cuius, ad hunc textum, uti & ad eundem titulum in Decretalibus hanc materiam unionum beneficialium tractant AA. de qua quoque aliqua extant in c. sicut unire, de excess. Pralator. in c. exposuisti, de prob. in c. 1. ne sede vac. in c. cum venissent. de Instit. Ventrigl. to 2. annot. 8. §. 1. n. 1. Agit quoque Trident. de unione beneficiorum sess. 7. c. 6. sess. 12. c. 9. sess. 23. c. 18. sess. 24. c. 23. sess. 25. c. 9. Extat etiam Regula 12. vel alius 13. Cancell. de revocatione unionum.

2. Respondeo ad secundum: Ex Auctoribus tractant hanc materiam particulari tractatu, aut saltem integris Capitibus & Paragraphis Caccia-lup. tr. de unionibus. Per. de Ubaldis seu de Perusio simili tract. Rebuff. in pr. rit. de union. benef. & ad reg. 12. Cancell. Lancellet. in institut. Can. l. 2. rit. de union. Fusc. de visitat. l. 2. c. 26. Gamb. de offic. leg. l. 5. Rubric. 1. de potest. leg. in unum. Riccius. in pr. fori Eccles. p. 1. resol. 385. & seq. Gonz. ad reg. 8. gl. 5. §. 7. Azor Instit. mor. p. 2. l. 6. c. 28. & seq. Barbol. juris Eccl. l. 3. c. 16. Sanch. in praecep. Decalog. to. 2. l. 7. c. 29. Tamb. de iure Abb. to. 3. d. 15. q. 1. Garc. de benef. p. 12. c. 2. Castrop. de benef. tr. 13. d. 6. p. 12. Lott. de reb. benef. l. 1. q. 28. & 29. Joan. Chok. ad reg. 12. Cancell. Erasmo. Chok. de iurisdic. Ordinar. in Exemp. p. 4. q. 131. Ventrigl. to. 2. annot. 8. & apud hunc plures alii.

Questio 878. Quid sit, seu qualiter definitur unio beneficialis, & quomodo inter se differant unio, annexio, applicatio, incorporatio, subiectio, suppressio, extinctio, dismembratio?

Respondeo ad primum: Unio hac est Ecclesiarum seu beneficiorum legitima Superioris au-

toritate facta conjunctio Garc. loc. cit. nu. 3. Castrop. loc. cit. §. 1. n. 1. Azor loc. cit. q. 1. Rebuff. loc. cit. num. 1.

2. Respondeo ad secundum: Unio nomen generale est, in potiore suo significato dicens, seu continens in se suppressionem & extinctionem tanquam accidentia, & praebula ad perficiendam unionem, utpote per quam, ut paulo post dicemus, supprimitur & extinguitur titulus & denominatio beneficii uniti. Corrad. in pr. benef. l. 2. c. 8. n. 7. & 8. citans Mandos. ad reg. 12. Cancell. q. 1. n. 3. Hojed. de incompat. benef. p. 2. c. 3. n. 3. & remissive ad hos AA. Gonz. ad reg. 8. gl. 5. §. 7. nu. 155. ubi etiam, quod ab Hojeda & Mand. singulis hisce nominibus sua assignentur significata. De cetero suppressio & extinctio valde differunt ab unione, annexione, & incorporatione. Corrad. ibid. n. 8. ut patet, dum beneficiae tituli saepe supprimuntur & extinguntur non ad effectum unionis, sed v. g. ut eorum fructus deputentur in posterum fabrica, aut erectioni novae Ecclesiae Collegiatae Corrad. loc. cit. n. 16. & 12. Multoque magis patet, dismembrationem differre ab unione, ceterisque omnibus, cum non tam sonet, ex duobus fieri unum, quam ex uno fieri duo, absque eo, quod aliquid beneficii extingatur, aut ex rerum natura tollatur. Sed neque omnis annexio, applicatio, aut etiam incorporatio unionem proprie talem infert; cum ratione aliorum titularum, quam unionis, ob quos, v. g. Monasterium, vel Capitulum in Ecclesiam Parochialem aliquam jus aliquod exerceret, haec ei suo modo annexa dicatur; quin & citra veram unionem fiat incorporatio, qua videlicet Monasterio, Collegio, dignitati incorporati sunt redditus beneficii Parochialis, beneficio ipso, & sola congrua reductum portione remanente penes presbyterum cura animarum exercentem. Quamvis, dum tam quoad spiritualia, quam temporalia fieret Monasterio vel dignitati alicui talis incorporatio beneficii Parochialis, diceretur fieri proprie unio. Laym. ad c. 2. de suppl. negl. pral. nu. 7. Ac denique subiectio valde differt ab unione, uti & ab annexione & applicatione, dum non omnis unio, vel etiam applicatio importat subjectionem beneficii uniti; quia uniri potest beneficio alteri aequè principaliter, in quo casu quodlibet retinebit sua jura & praerogativas. Verum patet haec clarius ex sequentibus.

Questio

Quaestio 879. Quotuplex sit Unio?

Respondeo primò: Unio alia est perpetua, hoc est, durans in perpetuum, ita ut ad quemcunque possessorem transeat beneficium, cui facta unio, transeat & illud, quod unitum est, veluti unum cum illo: alia temporalis, quæ facta est pro limitato tempore, nempe ad vitam illius, ad cuius favorem facta seu concessa est. Castrop. *cit.* §. 1. n. 2. Garc. p. 12. c. 2. n. 9. Estque hæc unio quoad vitam inventa ad effectum, ut quis assequi, & retinere possit beneficia incompatibilia, seu quæ aliàs simul habere nequiret. Corrad. *loc. cit.* l. 2. c. 13. n. 28. Paris. *de resign.* l. 12. q. 3. n. 49. citans Gemiu. *conf.* 38. n. 11. Cassad. *decis.* 33. n. 5. Adeoque talis unio ad vitam vim habet solum dispensationis super incompatible, ut nempe mediante illâ retinere simul valeat incompatibilia. Corrad. *loc. cit.* Gonz. *gl.* 5. §. 7. n. 175. Et sic Rotam semper interpretatâ esse uniones ad vitam, & Commendas pro palliatis dispensationibus, ajunt Corrad. & Paris. *II. cit.* ex Cassad. *loc. cit.* Item, ut Gonz. *loc. cit.* ex Pet. Gregor. Tholof. *in institut. rei benef.* c. 20. n. 3. est quadam species reservationis, quia per manûs Papæ appositionem in faciendo unionem ad vitam remanet beneficium reservatum. Et hinc, ut patebit ex mox dicendis, minus propriè censetur unio; & ut ait Corrad. *loc. cit.* n. 39. à longo tempore rarò videmus per Papam concedi, refragante Trid. *sess.* 27. c. 4.

2. Secundò: Unio alia est conjunctiva, & simul conservativa titularum beneficialium, nempe amborum, qui simul uniuertur. Alia est subjectiva & extinctiva tituli, qui unitur, seu quæ facit, ut beneficium unitum non sit, nec nominetur amplius beneficium. Lott. l. 1. q. 28. n. 96. & hæc postrema solum propriè, ac verè censetur unio beneficialis. Lott. *loc. cit.* n. 97.

3. Tertio: Alia est æquè principalis, & jure coequali. Alia accessoria, cujus utriusque naturam melius intelliges ex sequent.

Quaestio 880. Quotuplici modo fiat Unio?

Respondeo: Loquendo de unione perpetua, Romissis iis, quæ de quintuplici modo faciendi eam tradunt Hofl. & cum secuti Abb. Cacialup. Pet. de Perus. & fuscè Pavin. apud Garc. *cit.* c. 2. n. 5. fit ea potissimum modis tribus. Primò accessorie, seu per viam subjectionis, & accessionis, dum una Ecclesia, seu beneficium alteri pro augmento dotis, & patrimonii illius annexitur & incorporatur, ut mediante eâ annexione, seu incorporatione evadat membrum, subiectum, inferius, accessorium, adhærens illius, ac dependens ab eo, cui unitur; hoc verò remaneat superius ac principalis, de quo est textus *in c. quia monasterium. de religiof. domib.* & ibi AA. absque eo tamen, quòd ista duo beneficia in unum veluti corpus coalescant & confundantur. Azor *loc. cit.* q. 2. Gonz. *loc. cit.* n. 27. Card. de Luca *loc. paulò post citand.* Et tunc, ut Azor *cit.* c. 28. q. 2. in inferiore Vicarius, qui munus & officium obeat, constitui solet; quod tamen posterius intelligendum, ubi habens utrumque illud beneficium utriusque simul per seipsum satisfacere non potest, aut non vult.

2. Secundò fit unio æquè principaliter, & jure coequali, dum duo beneficia, absque eo, quòd in unum veluti corpus coalescant, ita consuectantur, ut

neutrum alteri subjiatur; sed unumquodque sua jura, privilegia, præeminencias ac titulos retineat, etsi hæc omnia sint penes eundem utriusque Rectorem, Azor. *loc. cit.* quòd spectare videtur, dum duæ Ecclesiæ Cathedralis perpetuè ita inter se uniuertur, ut neutra suum statum amittat. Idem est de duabus Parochiis Garc. *loc. cit.* n. 10. Idem videtur velle Gonz. *loc. cit.* n. 29. dum ait: tertio modo fit unio duarum Diocesium vel Ecclesiarum, quoad caput vel gubernationem, ut utraque remaneat cum suis propriis bonis ac juribus distinctis ac separatis, & non communicatis, ut priùs, sed habeat unum duntaxat Episcopum, & Rectorem, & quilibet retineat sua jura & statuta, ut ait ex Mandos. *ad reg.* 12. *Cancell.* q. 1. n. 4. contingere in Episcopatu Viterbiensi & Tusculano, quæ duæ Dioceses unum habeant Episcopum, qui tamen, cum rescribit super concernentibus jurisdictionem & administrationem Episcopatus Viterbiensis, se nominat Episcopum Viterbiensem & Tusulanum; si autem rescribit in concurrentibus Episcopatum Tusulanum, se nominat Episcopum Tusulanum & Viterbiensem, semper anteponendo nomen illius Diocesis, in qua consistit res, de qua agitur. Verùm id ipsum distinguendum, nimirum ut unus sit Rector duarum Ecclesiarum, dupliciter fieri possit: nempe vel accidentaliter, in hac persona tantum ex quadam particulari commendatione, ipsarum Ecclesiarum statu in nihilo immutato (quam etiam unionem potius de facto, quam de jure, uti & personalem tantum, & accidentalem vocat Card. de Luca. *ad Trid.* d. 8. n. 33.) vel ex perpetua unione dictarum Ecclesiarum. Card. de Luca *in Miscellan.* d. 1. n. 38. qui etiam *ibidem* ait, hanc posteriorem unionis speciem, in Cathedralibus præsertim magis in usu esse, quæ tunc verè, & de facto inter se habeantur pro duabus invicem distinctis, quamvis unum habeant gubernatorem, qui quoad se dicitur unus & idem, sed quoad eas habeatur pro duplici homine diverso, seu discreto. Quamvis idem Card. de Luca *ad Trid.* d. 7. n. 6. dicat, quòd, quamvis Ecclesiæ Cathedralis sit unica & individua, atamen in ea representari, seu efformari possit à pluribus quodam societativo jure idem ac unicum corpus constituentibus: in quo casu, in qua earum ab Episcopo consecrandum sit oleum sacrum *ibidem* tradit. Porò dum duæ Parochiales sic (etiam in perpetuum) uniuertur, ut qualibet in suo statu pristino perseveret impermixtis bonis ac juribus, ita ut bona unius non transeat in dominium alterius, etsi bonorum utriusque idem sit Administrator, nempe Rector utriusque (uti fit, ut dictum, dum principaliter uniuertur. Gonz. *loc. cit.* n. 116.) & constituendus in una Vicarius, & fructus illius Ecclesiæ, ubi constituitur, non sufficiant pro congrua illius, Rectorem non teneri supplere ex redditibus, quos percipit ex alia Ecclesiâ; cum quilibet Ecclesiâ suos redditus, fructus & emolumenta conferret; sed esse suppleendum per Parochianos, tradit Gonz. *loc. cit.* n. 113. citans Gutt. *qq. pract.* q. 77. n. 14. l. 1. Sic etiam ait idem Gonz. n. 117. quòd quando sic duæ Ecclesiæ sunt unitæ, beneficiati unius Ecclesiæ non teneantur supplere defectum servitii in altera Ecclesiâ, Pro quo citat Rotam *decis.* 278. n. 2. p. 2. *Diversarum.*

3. Tertio fit unio jure confusionis (ut ait Card. de Luca, *loc. cit.*) nempe etiam æquè quidem principaliter, ita tamen, ut ex quibus beneficiis fit

unum beneficium, & unum ministerium. De quo modo fit mentio in *c. decimas. 16. q. 1. Azor loc. cit. Gonz. loc. cit. n. 28.* (qui etiam hoc exemplificat in duabus Parochiis vicinis, & distinctis ob bellum unitis, ut ex duabus jam fit facta una, & in dignitatibus ex duabus factis una) *Garc. cit. c. 12. n. 6. Castrop.* (qui tamen duo posteriores hunc modum parum frequentem esse dicunt) adeoque communicent privilegia, bona, consuetudines ad invicem, sive privilegia & jura data uni spectant hoc ipso ad alterum, seu competunt & alteri, *Gonz. cit. n. 28. & fufius n. 55. Garc. n. 10.* & sic fiat retentio privilegiorum utriusque in uno, *Gonz. cit. n. 55.* Et si forte hæ consuetudines vel privilegia sint contraria, meliora & favorabilia conserventur. *Garc. cit. n. 10.* Atque in hoc casu hujus unionis duarum Collegiarum Canonici, qui sunt in una Ecclesia, etiam esse Canonicos in alia illa Ecclesia, tradunt *Garc. cit. c. 12. n. 11.* citans *Per. de Perus. tr. de union. c. 1. n. 6. & c. 2. n. 3. Caccialup. &c. Azor cit. q. 2.* qui etiam addit, utriusque Ecclesiæ (intellige, dum Cathedralis sunt) Canonicos jus habere, Episcopum eligendi, & negotia communiter expediendi. Verum de hac specie unionis dicit *Castrop. loc. cit.* esse, non tam beneficiorum unionem, quam illorum extinctionem, & novam beneficii erectionem.

Questio 881. Unio, num sit accessoria, an principalis, unde in dubio presumat, & ex quo dignoscatur?

1. Respondeo ad primum: In dubio, & ubi non constat clarè de contrario, semper presumendum, unionem factam esse æquè principaliter, & non accessoriè, seu subjektivè; cum hæc reputetur odiosa. De quo *q. seq. Card. de Luc. de regular. d. 25. n. 4. Carol. Anton. de Luc. in observat. ad annot. 8. §. 1. To. 2. Ventriglia. n. 1. citans Gratian. discep. for. discep. 893. Gonz. gl. 5. §. 7. n. 134. citans Abb. inc. exstirpanda. §. qui verò, de preb. n. 4. Rebuff. in pr. tit. de union. n. 20.*

2. Respondeo ad secundum: Ad dignoscendum verò, num facta censetur accessoriè, vel æquè principaliter, imprimis inspicendus est tenor unionis. *Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 1. n. 11. Garc. cit. c. 12. n. 5. Gonz. loc. cit. n. 128.* citans *Rebuff. ubi ante. n. 19. Hojed. de incompat. benef. p. 2. c. 3. n. 5. Felin. in c. in nostra. de rescrip. n. 30.* Et sic Ecclesiam judicari unitam accessoriè per verba: *Ecclesiam vel beneficium illi beneficio unimus, annectimus, incorporamus;* ait *Carol. Anton. de Luca. loc. cit. n. 3. Castrop. Garc. loc. cit.* Econtra verò judicari duo æquè principaliter unita, si dicatur: *illud & illud beneficium unimus;* ait *Castrop. & Garc. ll. cit.* Si autem ex lectura, seu literis unionis dignosci id nequeat, attendendum, quodaam ex beneficiis invicem unitis, sit magis, quod minus dignum; cum minus dignum presumatur semper esse unitum accessoriè, & non æquè principaliter magis digno, ita ut magis dignum trahat ad se minus dignum. *Castrop. loc. cit. Gonz. loc. cit. n. 129.* citans *c. quod in dubio. de consecrat. Eccles. §. si tu.* Quod si autem non appareat, quod sit magis dignum, recurrendum est ad denominationem, sive attendendum, num ex uno beneficio tantum proveniat denominatio, & illud judicabitur principale unitum, alterum unitum accessoriè; cum semper à digniore & potiore fiat denominatio.

Castrop. loc. cit. Gonz. loc. cit. n. 134. citans *Felin. in c. translato. n. 6. in fine. Put. decis. 442. n. 4. l. 1.* Ac denique attendenda observantia; hæc enim tanquam optima legum interpres, removebit hæc in parte dubium. *Castrop. loc. cit. Gonz. loc. cit. n. 135.* citans *Card. Paris. conf. 35. n. 20. l. 1. Mandos. ad reg. 29. q. 2. n. 3. & 4.* Cessantibus autem his omnibus, præsumendum, ut dictum, unionem factam æquè principaliter; cum semper sumi debeat præsumptio, ut titulus beneficii conservetur, non extinguatur. *Castrop. loc. cit. Gonz. n. 134.* Illud etiam observandum ex *Card. de Luca de regular. d. 25. n. 4.* quod non omnis actus, qui superioritatem aliquam, vel respectivè subjectionem importat, denoret hunc effectum unionis subjektivæ; cum ad protectionem, vel jus patronatus, ad tributum vel censuram id referri possit, citra omnem etiam unionem.

3. Advertendum etiam est, quod tradit *Garc. loc. cit. n. 57.* & ex eo *Castrop. loc. cit. n. 12.* contra *Nav. conf. 14. n. 4. de reb. Ecclesie.* nempe quod annexio præbendæ Canonialis facta dignitati, Personatus seu officio ejusdem Ecclesiæ, etsi videatur facta accessoriè, tamen non fiat per viam incorporationis & suppressionis, sed uti duo beneficia obtineantur; cum ad hunc effectum fiat ista unio, ut obtinens dignitatem, & præbendam illam, sit dignitas inter dignitates, & Canonicus præbendatus inter Canonicos, conservato numero Canonicorum & præbendarum; & tanquam Canonicus habeat vocem in Capitulo; quod signum manifestum ait *Castrop.* unionem illam reipsa non esse accessoriæ, sed principalem; idque à fortiore ex eo constare, quod, cum alia simili Præbendæ sit incompatibilis. Unde & collatio Præbendæ Pœnitentiarii spectet ad collationem illorum, ad quos antea spectabat, etsi provisio officii Pœnitentiarii, cui illa annexa, ut *Trid. sess. 24. c. 8.* spectet ad Episcopum solum. *Garc. loc. cit. n. 58.* Verum & in hoc multum spectanda consuetudo, dum dantur Parochi, qui in vicina, vel etiam eadem Collegiata sunt Canonici, absque suppressio verè Canonicatu tali, & absque eo, quod vocem habeant in Capitulo.

Questio 882. An unio sit favorabilis, an verò odiosa?

1. Respondeo primò in genere: Uniones de jure communi esse odiosas, & restringendas, quia per illas diminuitur cultus Divinus; & quia unio duorum beneficiorum, & Ecclesiarum est contra jus commune, cum qualibet Ecclesia debeat suum proprium habere Rectorem. *c. nonnulli. de cleric. non resid. & regulariter una Ecclesia non est ancilla alterius* (quod tamen posterius magis concernit in specie unionem subjektivam) *Alphon. Soto, seu Glossator antiq. apud Chok. ad reg. Cancell. de union. revocat. n. 1. 2. 3. Card. de Luca de Parochis. d. 37. n. 42. & d. 35. n. 12.* ubi simpliciter, quod unio in jure dicatur odiosa. Item *de benef. d. 19. n. 13.* ubi ait: *materia unionis est odiosa, & strictè intelligenda: Item unio odiosa reputatur, & in ea strictè ac rigorosè proceditur.*

2. Respondeo secundò: Unio æquè principalis, seu jure coequali est magis favorabilis, & minus præjudicialis, quam accessoria, seu subjektivæ. *Carol. Anton. de Luca loc. cit. n. 1. Card. de Luca ad Trid. d. 8. n. 30. & de Regular. d. 25. n. 4.*

Qua-

Quaestio 883. *Qui sint effectus unionis?*

1. **R**espondeo primò in genere: Pro diversitate unionum diversi ab ea effectus resultant. Castrop. *cit. p. 12. §. 1. n. 4.* Card. de Luc. *in miscell. d. 1. n. 38.* Proinde, ut monet idem Cardin. diligenter inspicienda est unionis natura.

2. Respondeo secundò in specie: Unio subiectiva, seu quâ unum beneficium jungitur alteri accessoriè, etiam dum cum eo, cui unitur non coalescit in unum quasi corpus, operatur imprimis seu primariò abolitionem & extinctionem, non solum nominis beneficii, quod accessoriè unitur (ut tenet Gregor. Tholos. apud Garc. *cit. c. 12. n. 16.*) sed & ipsius tituli, ita ut amplius nec nominari, nec esse possit beneficium. Lott. *l. 1. qu. 28. num. 98.* Castrop. *loc. cit. nu. 4.* Gonz. *gl. §. 7. nu. 1.* Garc. *cit. c. 12. n. 12.* citatis quamplurimis (qui etiam *p. 11. c. 5. n. 198.* idem esse ait, in portione accessoriè unita dignitati, ut per eam unionem extingatur nomen & titulus portionis) Card. de Luca *de benef. d. 44. n. 5.* & *de regular. d. 25. n. 5.* sed per & post dictam unionem amisso priore nomine & essentiâ redditum jam sit beneficii illius, cui facta est hæc unio, tanquam prædominantis prædium (cujus non secus, ut Cardin. de Luc. *loc. cit.* ac aliorum prædiorum & bonorum administratio spectet ad principale beneficium) ac membrum. Garc. Castrop. Card. de Luca. *loc. cit.* Gonz. *loc. cit. n. 5.* vel etiam scabellum, ut Lott. *loc. cit. n. 96.* Ita ut amittat jam etiam omnia sua vincula; cum unio hæc extinctiva tituli non secus ac mors tollens omnia, simul cum titulo solvat omnia vincula & obligationes, quas aliàs secum ferebat. Gonz. *loc. cit. n. 4.* Exutâque naturâ suâ, ac qualitativibus quin & deperditis propriis prærogativis, ut Garc. *n. 18.* citato Nav. *conf. 10. de majorit. & obedient. n. 2. & 3.* & seipso *p. 11. c. 5. n. 192.* contra Pacian. *de probat. l. 1. c. 27. à n. 14.*) convertatur in naturam ejus beneficii, cui unitur, assumptis ejus qualitativibus, privilegiis, consuetudinibus. Garc. *n. 17. & 18.* Gonz. *n. 3. juncto n. 8.* qui etiam *n. 15.* ait, hinc beneficium sic unitum habere se erga aliud, cui unitur, sicut filia erga matrem, fortiendo naturam, & privilegia matris, juxta quæ censuit S. Congregat. Concil. Trid. beneficia curata sic unita simplicibus transire in simplicium naturam. Atque ita, dum Ecclesia Parochialis accessoriè unitur præbendæ, non intitulatur jam quis in Parochiali annexa, sed tantum in Præbendæ, seu beneficio principali. Garc. *p. 11. c. 5. n. 193.* & non censetur habere curam. Garc. *ibid. n. 194.* citans Felin. *in c. in nostra. de rescrip. n. 10.* Nav. *conf. 14. n. 4. de reb. Eccles.* Menoch. *de arbit. l. 2. casu 201. n. 67.* Quint-adven. *l. 4. Eccles. n. 70.* Proinde nec ætas 25. annorum aliàs ad beneficium Parochiale requisita requiritur, sed sufficit ea, quæ requiritur ad beneficium principale. Garc. *p. 12. c. 2. n. 26.* Castrop. *loc. cit. n. 7.* Nec necessarius est in ejus provisione concursus præscriptus aliàs à Trid. in provisione parochialis beneficii. Castrop. *loc. cit.* Neque tenetur residere in Parochiali. Garc. *cit. c. 12. n. 23.* Hinc etiam Gonz. *n. 13.* quòd, licet Episcopus dispensare nequeat cum illegitimo ad parochiale beneficium, dispensans tamen cum eo ad beneficium simplex, cui Parochialis unita accessoriè, dispensatione aliâ opus non sit, sed dispensatio hæc extendat se quoque ad dictam Parochia-

lem. Gonz. *loc. cit. n. 27.* citans Rebuff. *tr. de nominat. q. 16. n. 27.* qui etiam *n. 26.* dicit, Parochiale unitam conferri (intellige, collato beneficio principali) non graduato, etsi statutum ali-quod haberet, quòd Parochialis conferatur Graduato. Advertendum tamen, quòd etsi Ecclesia sic unita amittat qualitates suas, & naturam, trans-eâtque de curata in simplex beneficium, ejusque emolumenta transeant in dictam Ecclesiam, seu beneficium principale; in tantum tamen non alterari statum talis Ecclesiæ, in quantum in illa Ecclesia debet nihilominus more solito inserviri, nempe per Vicarium, si est curata. Garc. *p. 12. c. 2. n. 35.* citans Abb. *in e. exposuisti. de prob. n. 6.* & Rotam *decis. 133. n. 15. p. 2. divers. & in Verduensis. Decanat. de anno 1580.* Observat etiam Garc. *p. 11. c. 5. n. 199.* uti & Corrad. *in pr. benef. l. 2. c. 13. n. 27.* quòd per annexionem Præbendæ Canonialis factam dignitati ejusdem Ecclesiæ, etsi fieri videatur accessoriè, non solet extingui & supprimi nomen Præbendæ & Canonicius, sed uti duo beneficia obtineantur. Sic quoque unio ad vitam, etsi fiat accessoriè, non extinguit titulum beneficii sic uniti. Corrad. *loc. cit. n. 28.* Garc. *p. 12. c. 2. num. 38.*

3. Respondeo tertio: Ex hoc primariò hujus unionis effectum jam resultare ceteros. Quales sunt? Primò, quòd possidens beneficium sic accessoriè unitum non possideat ut titulum beneficii, sed tanquam prædium tituli (Ecclesiâ hoc casu, ut addit Lott. repræsentante personam, quæ possideat). Gonz. *loc. cit. n. 9.* Lott. *l. 1. q. 28. n. 102.* citans Verul. *decis. 349. n. 2. p. 3.* Corrad. *loc. cit. l. 2. c. 12. n. 116.* citans insuper Barbol. *de pot. Episc. alleg. 45. n. 24. ampliat. 3.* qui Corrad. *ibid. n. 115.* etiam hinc deducit, illegitimum dispensari mad Canoniceatum Collegiatæ (idem est de alio beneficio inferiore) adhuc posse eundem obtinere, etiam si isti Canoniceati sic accessoriè annexa esset, aut postmodum annexeretur Ecclesiæ Parochialis; eò quòd ad effectum dictæ dispensationis attendatur solum qualitas, & natura beneficii principalis, & in quo quis intitulatur.

4. Secundò, quòd non detur amplius vacatio beneficii taliter uniti. Castrop. *loc. cit. n. 5.* Garc. *cit. c. 12. n. 15.* Gonz. *loc. cit. n. 7.* Lott. *loc. cit. n. 178.* & *p. 3. q. 8. n. 8.* ubi etiam, quòd subsistente hac unione, non solum extingatur vacatio præcedens, sed etiam tollatur omnis vacatio in futurum). Tond. *qq. benef. p. 2. c. 156. n. 9.* Ventrigl. *l. 2. m. not. 8. §. 2. n. 27.* quæ intelligenda de vacatione de per se. Item intelligenda de vacatione, quæ contingit, postquam unio sortita suum effectum; nam alias falsum est, quòd unio facta de beneficio non vacante impediat ejus vacationem pro prima vice. Quin & unio intret, & habeat effectum, requiritur vacatio. Garc. *p. 12. c. 2. n. 97.*

5. Tertio, quòd hinc sequitur, non posse conferri. Castrop. *cit. n. 5.* Cardin. de Luca *de probat. d. 12. n. 13.* Tond. *loc. cit. n. 9.* Corrad. *loc. cit. l. 1. c. 6. n. 362.* Gonz. *loc. cit. n. 20.* ubi, quòd natura unionis est, ut auferatur collatio, & conferendi potestas. Pro quo citat Gamb. *de offic. & potest. Legat. l. 6. c. 1. n. 46.* Lott. *loc. cit. n. 104.* ubi unio nihil magis repugnat, quàm status collationis, per eam enim impeditur vacatio, & in consequens collatio; per collationem enim principalis habetur utrumque, & non est necelaria accessoriè uniti collatio. Garc. *cit. c. 12. n. 21.* Castrop. *loc. cit. n. 6.* quem

quemadmodum etiam capta possessione Ecclesie, seu beneficii principalis, cui facta est hæc unio, censetur etiam capta possessio beneficii illius uniti. *Garc. n. 22. Gonz. cit. gl. 5. §. 7. n. 6. Lott. cit. q. 28. n. 99. Castrop. cit. n. 6.* maxime quando possessio apprehensa fuit in Ecclesia, seu capite, ut ait *Gonz.* apprehendens enim possessionem Ecclesie censetur simul apprehendere possessionem bonorum, & iurium Ecclesie. *Lott. loc. cit. n. 100.* qui etiam *n. 101.* addit, quod etiam defuncto Rectore Ecclesie non tamen vacet possessio bonorum & iurium illius; cum hæc semper sit penes Ecclesiam ipsam, Ecclesia in hoc casu representante personam suam, quæ possidet.

6. Quarto, quod iterum hinc sequitur, quod in beneficio sic unito locum non habeat Regula de trienniali, cum Regula loquatur de possessore tituli beneficiatis, qui autem possidet ut unitum, non possidet ut titulum beneficii, sed ut prædium. *Garc. cit. c. 12. n. 28. Gonz. loc. cit. n. 9.* citans *Mandof. in reg. de triennial. q. 14. per tot.* *Gomes. ibid. q. 8. in fine.* quod tamen intelligendum, quando opponitur de trienniali ex parte ejus, qui se fundat in unione; nam si opponatur ex parte possessoris titularis contra prætendentem beneficium esse unitum, secus est, is enim ultra quod tunc negare possit unionem, cum sit possessor titularis, ac verè, ac propriè possideat tale beneficium per triennium tanquam titolare, & non unitum, nulla est ratio, quare non possit iuvari regulæ de trienniali. *Gonz. n. 10. ex Gomes. & Mandof. Garc. cit. n. 28.* Econtra regula de annuali, utpote quæ non requirit titulum, locum etiam habet in beneficio accessorie unito. Et sic obtinens beneficium ut unitum, potest excipere de regula de annuali, contra actorem, qui illud impetravit tanquam beneficium, & titulum. *Gonz. cit. n. 10. Garc. n. 30.* citans *Mandof. ad reg. de annuali. q. 14. & Rotam in Segobriens. Archiepiscop. 28. Maij 1584.*

7. Quinto, quod impediatur reservationem, quod enim non vacat, nec conferri potest, reservari nequit. *Castrop. cit. n. 5. Gonz. loc. cit. n. 33.* ubi tradit, quod, quidquid sit de eo, num uniri possit reservatum, possit tamen ante reservationem facta esse unio, & suppressio, & sic reservationem subsequente non capere beneficium unitum & suppressum. Item, *n. 38.* ubi expressè, quod in casu accessorie factæ unionis nullatenus intret reservatio Regule 8. *Cancellar.* cum non deret beneficium, nec vacatio, nec collatio beneficii uniti, citat pro hoc *Staphil. & Gomes.* Item *n. 40.* ubi, quod reservatio facta per Regulam 8. *Cancellar.* non tantum non capiat beneficia unita, quando unio jam sortita fuit suum effectum per vacationem post unionem factam; sed etiam non comprehendat beneficium uniendum vigore gratiæ de uniendo; neque etiam jam unitum, quamvis unio nondum habuerit suum effectum, supervivente ultimum adhuc Possessore beneficii, quamvis addat *n. 43. id.* quod dicitur, reservationem hanc non capere beneficia unienda vigore mandati Apostolici, vel etiam unita, unione tamen nondum sortita effectum, difficulter posse admitti propter Regulam 12. *Cancellar.* revocatoriam talium unionum faciendorum, aut factarum non sortitarum effectum, de quo vide eundem *n. 45.* & dicenda à nobis infra, ubi de revocatione unionum. Idem tradit *Carol. Anton. de Luca n. 7. ad Ventrigl. loc. cit. n. 2.* ubi: unio operatur, ut cesset reservatio illa discontinua de

P. Lewren. Fori. Benef. Tom. III.

de mense, vel loco, unde uti reservatum non potest impetrari. Atque ita jam etiam gratia, seu reservatio-nes expectatarum non capiunt sic unita. *Gonz. n. 38.* citans *Rebuff. in pr. cit. de union. n. 31.* *Anciam de Falcon. de reservat. q. 30. principali. n. 4. &c.* Verum tamen est, quod si unicum est beneficium alteri, in quo locum habet reservatio, veniat tunc quidem in reservatione, non tanquam beneficium de per se, quod non est, sed tanquam prædium, & patrimonium alterius beneficii sub reservatione comprehensi, juxta Regulam accessoriam, de reg. juris. in 6. *Gonz. n. 39.* Qualiter nequidem accessorie veniet sub reservatione, dum unio facta non est alteri beneficio, sed alicui loco pio, fabricæ, v. g. Hospitali, &c. *Gonz. cit. n. 39.*

8. Sexto impedit, quod minus beneficium illud unitum impetrari queat, & impetratio de beneficio unito est nulla. *Gonz. cit. gl. 5. §. 7. n. 22.* citans *Felin. in c. in nostra. de rescrip. n. 22.* *Selv. de benef. p. 3. q. 15. n. 76.* *Rebuff. in pr. cit. de union.* Idemque erit, etiam si hæc unio accessoria esset tantum ad vitam. *Gonz. ibid. n. 23.* ex *Put. decis. 247. à n. 7. l. 1.* Unde etiam, si beneficium sic unitum, foret beneficium alterius Diocesis, sicut à solo Episcopo, in cuius Diocesi est principale, conferri potest. *Gonz. ibid. n. 24.* sic & ab eodem solo impetrari poterit.

9. Septimo, quod hinc iterum oritur, quod nequeant unita permutari. *Gonz. n. 11.* de quo dictum satis supra. Item nec resignari. *Gonz. n. 14. Paris. de resign. l. 1. q. 9. per tot.*

10. Octavo extinguit jus patronatus *Lott. cit. q. 28. n. 168.* de quo paulò post plura, ubi de consensu patroni requirendo.

11. Nond, quod impediatur incompatibilitatem, siue non inducat incompatibilitatem, dum operatur, ut beneficium, quod aliàs cum illo, cui unitur, non esset compatibile, simul cum eo subsistat, & ab eodem haberi possit. *Gonz. loc. cit. n. 21.* citans *Hojed. de incompat. benef. p. 2. c. 3. n. 10.* *Lapum alleg. 35. in fine.* *Gl. fin. in c. super eo. de præb. in 6. Rotam in Burgens. Servitii. 13. Jun. 1594. &c.* *Garc. p. 11. c. 5. n. 195.* *Paris. de resign. l. 3. q. 1. n. 119.* Et sic possidens Parochialem ut unitam accessorie suo Canonicali, seu alteri beneficio, ex hoc non impeditur obtinere alterum curatum in titulum; & talis non dicitur habere duo curata, sed unum curatum, & aliud simplex, eò quod curatum sic unitum simplici desinat esse curatum, & evadat simplex. *Garc. loc. cit. n. 196.* juxta *Declarat. S. Congregat. quam recitat n. 197.* recitat quoque pro hoc *p. 12. c. 2. n. 24.* aliam expressam *S. Congreg. Declar. super c. 17. sess. 22. Trid.* quæ sic habet: *habens duas Parochiales, quarum altera est beneficio simplici, vel dignitati in perpetuum unita, alteram dimittere non tenetur, &c.* Quod autem non possint duæ præbendæ simul teneri in eadem Ecclesia, etiam si una annexa sit dignitati vel officio, ut dicitur *Clem. fin. de præb.* inde est, quod, ut dictum paulò supra ex *Garc. & Corrad.* quod etsi videantur accessorie unitæ, non tamen extingatur earum titulus & nomen, sed teneantur cum dignitate ut duo beneficia; loquitur autem dicta *Clement.* de Præbendis Canonicalibus, seu quasi Canonicalibus, qualis dicitur ea, dum eam habens reputatur pro Canonico, & habet vocem in Capitulo ut Canonicus, licet non sit Canonicus. *Garc. cit. c. 5. n. 200. & 201.* Quando verò Præbenda non est Canonicalis, & titulus beneficalis, quomodo tunc plures earum compatibles esse possunt cum dignitate, vide de hoc eundem *ibid. à n. 202.*

N ii

12. De-

12. Decimò, quòd, dum in impetratione alicujus beneficii necesse est facere mentionem de obtentis & prahabitis, non sit opus facere mentionem de taliter unito, sed sufficiat fieri mentionem de principali, cui illud unitum est. Castrop. *loc. cit. n. 7.* Gonz. *loc. cit. n. 16.* Paris. l. 10. q. 2. n. 36. Azor p. 2. l. 6. c. 28. q. 20. Garc. p. 12. c. 2. n. 20. citans Rebuff. in pr. tit. de union. n. 14. Coraf. de benef. p. 4. c. 4. n. 56. Menoch. de arb. l. 2. casu 205. nu. 67.

13. Undecimò, quòd in resignatione sufficiat facere publicationem in Ecclesia beneficii principalis, ubi fieri debet, neque opus sit facere eam etiam in Ecclesia beneficii uniti. Garc. *cit. c. 2. num. 27.*

14. Duodecimo, quòd lis introducta super beneficio unito non sit lis super beneficio. Garc. p. 12. c. 2. n. 31. recitans fuscè Decis. Rotæ in Legionens. Praesimoniarum. 16. Jan. 1595. Quòd etiam spectat, quòd habet Garc. *ibid. n. 33.* quòd litera unionis non dicantur litera de beneficio, sed de proprietate, & re profana, juxta Decis. Rotæ 2. n. 5. de reb. Eccles. in antig. Item, quòd tradit Gonz. *loc. cit. n. 17.* quòd causa unionis non dicatur causa beneficialis, juxta Resolut. Rotæ in Calagur. benef. 7. Nov. 1599.

Questio 884. Quisnam sit effectus unionis aequè principalis, & unionis ad vitam?

Respondeo: Effectum unionis aequè principaliter factæ non esse alium, quàm ut Rector unius sit etiam Rector alterius. Garc. p. 12. c. 2. n. 37. De cetero enim in omnibus ferè contrarium iis, quæ operatur unio accessoria, operatur hæc unio facta aequè principaliter.

2. Nam primò, licet, uti ipsa beneficia taliter unita communicentur, non quidem inter se, sed in persona Rectoris utriusque. Castrop. *cit. p. 12. §. 1. n. 9.* ita & jura ac privilegia eorum non aliter communicantur inter se, quàm in persona, ita ut qualitates, bona, jura, privilegia singulorum beneficiorum salva & impermixta permaneant, & nequaquam bona unius Ecclesiæ transeant in dominium alterius, aut jura, & privilegia hujus beneficii sint quoque jura & privilegia alterius, sed utrumque beneficium, utraque Ecclesia in suo statu antiquo, & honore conservetur, distinctos agnoscens redditus, ac propriis gaudens privilegiis. Gonz. *cit. §. 7. n. 55. juncton. n. 116.* Castrop. n. 9. Garc. *cit. c. 2. n. 37.* citans Rebuff. in pr. tit. de union. n. 15. Caccialup. *tr. de union. q. 3. a. 2. n. 2.* Mandos. ad reg. 12. q. 1. n. 4. Hojed. de incomp. p. 1. c. 15. n. 2. & 8. & plures alios, non secus ac si duo Castra vel Provinciae uniantur non accessorie, sed ad invicem, hoc est, aequè principaliter, quælibet illarum sua conservat jura ac privilegia, ac propriis legibus suis antiquis gubernari debeat. Gonz. n. 119. ex Bartol. ad l. si convenierit. §. si nuda. n. 3. ff. de pignorat. actio. eò quòd de intentione Principis facientis talem unionem non sit, privare aliquam ex talibus Provinciis aut Castris sua jurisdictione, juribus, Statutis. Gonz. n. 124. citans Felin. in c. translata. de Constitut. n. 6. Unde jam etiam, uti dictum paulò suprà, si in harum Ecclesiarum una constituendus Vicarius, hic sustentari debet ex proventus istius Ecclesiæ, non alterius, quæ uti ex eadem causâ non tenetur supplere defectus servitii Ecclesiæ sibi unitæ, ita neque talis Vicarii sustentationem. Castrop. *cit.*

n. 9. Neque huic conservationi antiqui status & gubernationis in utraque Ecclesia obstat, quòd de facto ob residentiam Episcopi, vel Rectoris in una, in qua curam administrat, aut Pontificalia exercet, altera de facto his functionibus destituta remaneat, ac sic primævam suam figuram non faciat; cum id concernat solum exercitium, non autem substantiam. Cardin. de Luca de Paroch. d. 35. n. 5. Ratio horum omnium est, quòd vi talis unionis neutrum beneficium ex taliter unitis perdat nomen suum, aut titulum, aut effectum beneficii. Gonz. *cit. n. 55.* Corrad. in pr. benef. l. 2. c. 13. n. 27. quòdque talia duo beneficia non coalescant in unum corpus, seu fiant unum unitate permixtionis, sed solum unum unitate compositionis, seu unum compositum, absque eo tamen etiam adhuc, quòd unum alterius membrum sit. Porò hæc eadem procedunt, dum in unione facta ad vitam, et si accessorie; cum nec illa sit extensiva tituli, Garc. *cit. c. 2. n. 38.* multòque magis, dum Ecclesiæ solummodò conjunguntur ad effectum, ut redditus v. g. decimæ sint communes, aliumve simile, quia vel sic eorum natura nullatenus alteratur, licet fortè valor beneficiorum (intellige, dum eorum plura sunt in dictis Ecclesiis) augeatur vel minuat; neque hæc est propriè unio. *loc. cit. n. 125.*

3. Secundo: Beneficium sic principaliter unitum verè vacat conferri, resignari, permutari potest; sed non separatim ab eo, cui unitum est, alias enim dissolveretur unio. Castrop. *cit. n. 9.* Sed neque, si beneficia sic unita in diversis essent Diocesis (idem videtur, si eorum collatio spectaret ad diversos collatores) conferri possent ab uno solo Episcopo unius Diocesis invito altero, sed utriusque collatio requireretur. Gonz. *cit. §. 7. n. 57.* citans Caccialup. *tr. de union. a. 8. q. 15. n. 10.* Marian. Socin. in c. sicut unire. n. 131. de excess. Prælat. &c. Garc. *cit. c. 2. n. 47.* quemadmodum etiam in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis sic unitis, quamvis Canonici unius non sint Canonici alterius, electio tamen faciendus fieri debet ab omnibus communiter, seu ab utroque Collegio simul, in loco, de quo in unione conventus est, vel in digniore, vel ubi alias convenierint. Garc. n. 48. citans Caccialup. *tr. de union. a. 2. n. 2. & a. 8. q. 3.* Pet. de Perus. *cod. tr. c. 1. n. 6.* Pari modo, dum duo monasteria diversarum Diocesium uniantur aequè principaliter, uterque Diocesanus confirmare debet Abbatem illorum Monasteriorum. Garc. *ibid. n. 54. juncton. n. 51.* cum Pet. de Perus. *loc. cit. l. 10. n. 4.* contra Caccialup. *cit. q. 8. q. 5.* tenentem, quòd, etiam dum unio facta aequè principaliter, confirmatio spectet ad Episcopum, cui monasterium majus, si alias dignius subest. Verum tamen est, quòd ubi unio facta accessorie, solus ille Episcopus confirmare debet talem Abbatem, in cujus Diocesi est Monasterium, cui alterum unitum accessorie. Garc. n. 50. cum Joan. de Lignan. in c. 2. de resignat. domib. contra Pet. de Perus. *cit. n. 4.* consentem contrarium; eò quòd Episcopo referretur jurisdictionis Episcopalis in Monasterio suæ Diocesis, etiam unito. Nam, ut Garc. n. 52. quamvis jurisdictionis aliaque jura salva maneant Episcopo Ecclesiæ unitæ (intellige etiam accessorie) confirmatio tamen, seu institutio, seu collatio cessat in illa Ecclesia ex natura unionis accessoriae, ex quo Ecclesia sic unita non vacat, Quod hic dictum est de collatione, confirmatione, institutione, idem erit de presentatione, nempe quòd, cum unio

unio facta æquè principaliter, perseveret juspatronatus. De quo paulò infra, quòd utriusque beneficii patronus jam habeat præsentare.

4. Tertio: Non impedit hæc unio reservationem. Corrad. in *pr. benef.* l. 2. c. 12. n. 26. Gonz. gl. 5. §. 7. n. 56. Sic quoque unio ad vitam non extinguit reservationem. Gonz. *ibid.* à n. 140. ubi, quòd quando v.g. beneficium est reservatum ratione mensis, si post vacationem in mense Apostolico unitor alteri beneficio ad vitam alicujus, unio talis non facit cessare reservationem; sed finitâ illâ temporali unione durat semper vinculum reservationis, & semper vacabit ut prius, & provisio spectabit ad Papam, quamvis unio cessaret in mense Ordinarii per obitum illius, ad cuius vitam fuerat facta. Atque ita, ut Gonz. n. 142. unio ista temporalis, cum non sit provisio Papæ (per quam solam tollitur effectus reservationis) nec expiratio, reservatio facit duntaxat dormire reservationem ad tempus. Quin & unio ad vitam est quædam species reservationis, quia per appositionem manus Papalis in faciendo unionem ad vitam, remanet beneficium reservatum. Gonz. n. 145.

5. Quarto: Non impedit, seu tollit unio illa facta æquè principaliter incompatibilitatem. Castrop. *loc. cit.* n. 8. Garc. *cit.* c. 2. n. 41. quamvis enim ipsa beneficia aliàs incompatibilia invicem unita non sint incompatibilia inter se ratione dictæ unionis. Garc. *loc. cit.* nu. 42. juxta declarationem S. Congreg. *super c. 17. sess. 24.* quæ sic habet: *Si dua, vel plures Parochiales sint invicem unitæ, non sunt comprehensa sub hoc Decreto; sed possunt legitime retineri, tanquam non incompatibilia. Et* Sunt tamen incompatibilia cum tertio aliquo, v.g. si eorum alterum esset curatum, impediret assuetudinem alterius similiter curati, & per ejus assuetudinem, & quietam possessionem vacarent ambo illa principaliter unita inter se. Garc. *cit.* nu. 41. Pari modo unio ad vitam, etiam si facta accessorie, inducit incompatibilitatem juxta Trid. *sess. 7. c. 4. & sess. 24. c. 17.* Garc. *cit.* c. 2. n. 39. & p. 11. c. 5. n. 219. citans pro hoc Mandos. *de signat. grat. cit. de union.* Quintadv. l. 1. *Eccles. c. 4. n. 12. & c. 7. n. 6.* additque *ibid.* Garc. olim secus fuisse, sic habens dignitatem, cui ad vitam annexa portio, non potest aliam in eadem Ecclesia obtinere portionem. Gonz. *cit.* n. 219.

6. Quinto: In impetratione tertii alicujus beneficii oportet facere mentionem de ambobus præhabitis inter se æquè principaliter unitis. Castrop. *cit.* n. 8. Azor p. 2. l. 6. c. 28. q. 20. Paris. l. 10. q. 2. n. 36. Garc. p. 12. c. 2. n. 43. citans Rebuff. *Selv. Caccialup.*

7. Sexto: In resignatione, seu permutatione horum beneficiorum lic annexorum facienda erit publicatio in Ecclesia utriusque juxta Constitutionem de publicandis. Castrop. *cit.* n. 8. Garc. *cit.* c. 2. n. 46. Conveniunt hæc eadem, uti & cetera beneficiis unitis ad vitam. Castrop. *loc. cit.* n. 10. ubi generaliter pronunciat ea, quæ dicta sunt de beneficiis principaliter inter se unitis in perpetuum; procedere etiam de unitis inter se ad vitam; cum neque hæc unio extinguat titulum, sed illius retentionem cum alio concedat.

* * * *

P. Leuven, Fori Benef. Tom. III.

Questio 885. Si ambo beneficia æquè principaliter, vel etiam ad vitam unita juxta jam dicta retineant suas singula qualitates, ut dictum, quid servandum, si hæc qualitates sint invicem contrariæ, seu incompatibiles, v.g. utrumque est residentiale in diversa Ecclesia?

Respondeo: Deber residere in digniore, vel alias ubi commodius & utiliùs esse videbitur, & dum in hoc est æqualitas, in eo, in quo maluerit. Garc. *cit.* c. 2. n. 45. citans Per. de Peru. *tr. de union.* c. 8. juxta Declarat. S. Congregat. à se adductas p. 3. c. 2. n. 179. quòd remittit. Sic etiam idem Garc. p. 12. c. 2. n. 40. ait, quòd obtinens Canonicatum, cui unita ad vitam Parochialis, debeat residere in Parochiali, & non in Canonicatu, ut habet Declaratio 13. adducta à se. *cit.* n. 179.

Questio 886. An, & qualiter unio operetur, seu afferat præjudicium Rectori, seu Possessori beneficii?

Respondeo: Unio de beneficio viventis nullum affert possessori præjudicium, seu fit sine illius præjudicio; quia ejus jura semper præservantur, cum unio non fortiat effectum, nisi postquam beneficium vacaverit per celsum vel decessum Rectoris possidentis. Garc. p. 12. c. 2. n. 214. Paris. l. 2. q. 9. n. 7. (ubi etiam, quòd hoc verificetur solum semel in eo, qui de præsentate, dum fit unio, obtinebat beneficium) Tond. *qq. benef.* p. 3. c. 156. n. 6. citans Decis. Rora 614. n. 54. & 55. p. 4. *recent.* To. 3. Unde etiam Rector non obstantè unione, resignare potest beneficium suum in favorem tertii coram Papa; quia tunc unio suspenditur durante vita Resignatarii propter clausulas in simili casu apponi solitas, per quas suspenduntur omnes uniones, etiam absque eo, quòd per dictam suspensionem unionis fiat præjudicium Ecclesiæ, ad cujus utilitatem facta unio, cum fieri possit, ut Resignatarius præmoriatur Resignanti. Tond. *loc. cit.* n. 7. Verùm de hoc plura inferiùs, ubi de vocandis, dum fit unio.

PARAGRAPHVS II.

Quænam beneficia, quibus, & à quibus uniri possint?

Questio 887. An, & qualiter beneficia non beneficiis uniri possint?

Respondeo primò: Unio fit de beneficio ad beneficium, & non de beneficio ad non beneficium Ecclesiasticum, ait Corrad. *pr. benef.* l. 2. c. 8. n. 79. & 80. ubi, quòd sic responderit Cancellaria Apostolica, dum in ea petebatur fieri unio certo alicui altari pro paramentis ejusdem Ecclesiæ, dum dubitabatur, num altare illud esset beneficium (sicut aliàs sæpe, præsertim in Germania, altaria sunt beneficia, seu erecta in titulum beneficiale) nempe inconueniens esse, ut beneficium uniretur non beneficio; ac ideo dictum, suppressi debere tale beneficium, & facta suppressione posse fructus illius applicari dicto altari in dictum finem. Nihilominus posse fieri uniones beneficiorum locis piis ac religiosis (puta Hospitalibus,

N u 2

Semè-